

Lekce 5 Tváře Krista IV

K LEKCI

Těžiště: Co Ježíš zažil v poušti

- liturgické jednání
- základní vyprávění

K POZADÍ LEKCE

V postní době se připravujeme na Velikonoce. Přibližujeme se k jejich tajemství tak, že posloucháme příběhy o cestě Ježíše Krista na kříž a ke zmrtvýchvstání.

Lekce pro tento týden se zabývá pokušeními, která Ježíš zažil v poušti. Toto vyprávění začnete shrnutím příběhů k prvním třem tabulkám.

- Ježíšovo narození a růst
- Ježíš se ztratí a bude opět nalezen
- Ježíšův křest a požehnání od Boha

Potom pokračujte s čtvrtou tabulkou a příběhem, který k ní patří.

Děti, které znají příběhy z pouště (Godly Play, Příběhy víry), si vzpomenou na úvodní slova, která označují poušť jako nebezpečné místo, kam se člověk vypraví, jen když je to skutečně nutné. Současně jsou ale příběhy z pouště příběhy o setkáních s Bohem. Lidé v poušti hledají Boha a nacházejí ho jako toho, kdo ochraňuje, doprovází a zachovává – tak jako Abraham nebo v exodu. Často poslal Bůh lidi pouští, aby ho poznali a našli nově sami sebe.

I dnes lidé hovoří o „zkušenosti pouště“, když prožívají těžká období, která obsahují málo radosti a mnoho strastí, ale nakonec ústí do nového poznání. Všechny tyto zážitky zaznívají v tomto příběhu.

Prezentace spočívá textově na příbězích o pokušení z Matoušova evangelia 4,1-11 a z Lukášova evangelia 4,1-13. Také se tu objevuje vlastní popis Ježíše jako „paradoxního krále“ z Janova evangelia 18 n. Ježíš se ocitá naprosto nechráněn, což se posiluje ještě postem. Jeho křest jej „neimunizuje“ vůči utrpení. Egoistickému zneužití moci a politickému svodu odolá. Také zde nacházíme znovu elementární, důvěrnou situaci, která se vyjadřuje v této zranitelnosti. Jsme konfrontováni s něčím, co nás stejnou měrou láká jako ohrožuje, co mate naše lidské myšlení. V biblickém myšlení to je ďábel, který Krista vystavuje zkoušce. V lekci je ale z dobrého důvodu řeč o „hlase“: ďábel potkává člověka „v mnoha matoucích hlasech“, jak zvenku, jak z vlastního nitra. Ježíš v postní době poznává to podstatné. Není to moc ani bohatství, co je důležité, ale vědomí vlastního úkolu a vlastního bytí ve vztahu k Bohu. Také zde navazuje náš příběh na naše prapůvodní existenciální hranice a otázky: Co je naším úkolem na zemi? Odkud pocházím a kam jdu? Co mne láká vzdálit se od Boha? Kdo jsem před Bohem?

K MATERIÁLU

- místo: velikonoční police
- materiál: sedm tabulek s namalovanými sedmi tvářemi Krista, stojan
- podložka: fialový/ purpurový a bílý filc

Materiál k této lekci najdete uprostřed nahoře na velikonoční polici, mezi tajemstvím Velikonoc a příběhem o synagoze a horní místnosti.

Materiál je sestaven z tváří Krista, které jsou nalepené na sedm dřevěných nebo dřevotřískových desek. Podložka je role fialové a bílé barvy, která ukazuje jedno bílé a šest fialových políček. Rozviňte ji tak, aby bílé políčko směřovalo dovnitř.

Tabulky s tvářemi stojí rovně na speciálním stojanu, aby byly pro děti, když se rozhlédnou po místnosti s různým materiálem, dobře viditelné. V době, kdy tento soubor nepoužíváte, položte tabulky a roli podložky na podnos/ táč.

ZVLÁŠTNOSTI

Tím, že děti pozvete, aby materiál položily mezi jednotlivé příběhy, propojujete tyto různé příběhy. Můžete vyprávět dva různé příběhy Godly Play (tzv. side-by-side) a děti vyzvat, aby vytvořily vlastní spojitosti. To funguje zvláště dobře se staršími dětmi. Tak mohou například spojit příběh o stvoření a „tváře Krista“. Zeptejte se dětí např. takto: „Zajímá mě, kam by se hodil v tomto příběhu tento den stvoření?“

Co děláte

Co říkáte

Když jsou děti připravené, jděte k polici, na které máte materiál k postní době a Velikonocům.

Dobře se podívejte, kam jdu, abyste vždycky věděli, kde tento příběh najdete.

Přineste do kruhu stojan s obrázky a srolovanou podložkou.

Postavte obrázky ve stojanu vedle sebe a roli filcu položte před sebe.

Rozviňte ji směrem k dětem tak daleko, až bude vidět první políčko. Vyprávějte příběh první tabulky o Ježíšově narození a růstu. Až budete hotovi, položte první obrázek na okénko podložky.

Rozviňte další kousek filcové podložky tak, aby bylo vidět druhé okénko. Vezměte do ruky druhou tabulku a podržte ji tak, aby ji děti mohly sledovat během vyprávění.

*Položte druhou tabulku do druhého okénka
podložky tak, aby na ni děti dobře viděly.*

*Rozviňte podložku ještě kousek dál, aby bylo
vidět třetí okénko. Vyprávějte souhrnně příběh
o Ježíšově křtu a požehnání.
Až budete hotovi, položte tabulku do okénka.*

*Rozrolujte podložku dál až ke čtvrtému okénku
a vezměte do ruky čtvrtou tabulku,
džte ji tak, aby ji děti dobře viděly, a pokračujte
ve vyprávění.*

Ježíš šel do pouště.

Mohl přemýšlet o sobě a svém úkolu.

Zůstal v poušti 40 dní a 40 nocí, měl málo
jídla a pití.

Jednoho dne uslyšel hlas. Říkal: „Jestli-li
Boží syn, proč neproměníš tyto kameny
v chleby?“

Ježíš řekl: „Ne. Člověk není živý jen
z chleba. Potřebuje víc než chléb k jídlu.“

Najednou to bylo, jako by Ježíš stál na střeše
chrámu v Jeruzalémě. A tu uslyšel opět ten
hlas: „Jestli jsi opravdu Boží syn, proč
neskočíš dolů a nevyzkoušíš, jestli Bůh
pošle své anděly, aby tě zachránili? Abys
nedopadl na kamenitou zem?“

Ježíš řekl: „Ne. Nebudeme Boha zkoušet.“

Pak to bylo, jako by Ježíš viděl všechna
království světa. Hlas mu řekl: „Když se mi
budeš klanět, staneš se králem všech těchto
království.“

Ježíš řekl: „Ne. Budu uctívat jen Hospodina,
svého Boha. Možná se stanu králem, ale ne
takovýmto.“

Potom hlas najednou zmizel.

Ježíš šel zpět k Jordánu a začal dělat to, pro
co byl určen. Ale k čemu byl určen?

Položte čtvrtou tabulku na čtvrté okénko podložky, aby byla obrácena směrem k dětem.

Rád(a) bych věděl(a), jestli je v této místnosti něco, co byste mohli přinést a položit vedle obrázku. Něco, co by nám pomohlo vyprávět o této části příběhu víc.

Rozhlédněte se, jestli něco najdete. Každého z vás teď vyzvu, aby něco našel a položil vedle obrázku.

Začněte každé dítě v kruhu zvat jednotlivě, aby vedle obrázku něco položilo.

Možná některé dítě nic nenapadne. Když se to stane, jednoduše pokračujte dál.

Později se zeptejte znovu. Pokud je stále nic nenapadne, i tak je to v pořádku. Mnoho dětí se učí sledováním toho, co se děje, i vlastní činností.

Užívejte si pohled na předměty, které děti přinesly. Pokud máte dostatek času, požádejte děti jednotlivě, aby materiály opět vrátily na své místo.

Odneste obrázky a podložku na stojanu zpět na polici.

Na závěr děti povzbud'te v rozhodování, čím by se dnes chtěly zabývat.